

Jeg henvender mig hermed til Udlændinge-, Integrations- og Boligudvalget vedr. afslag på ægtefælle sammenføring med min mand Jefferson Odorico Santos (sagsnummer

Vi har tidligere henvendt os direkte til udvalgets medlemmer, men er blevet gjort opmærksomme på at det er nødvendig procedure at henvende sig ad denne kanal for at udvalget kan behandle sagen.

Flere af medlemmerne er allerede godt orienteret i sagen som også har haft en del omtale i medierne, vi skal derfor forsøge at holde det kort og mest til aspekterne omkring lovgivning og forvaltning.

Sagen kort:

Vi blev gift 9. maj i år på Københavns Rådhus (mens Jeff er her lovligt og visumfrit). 18. maj ansøger vi om familiesammenføring hos udlændingestyrelsen, Jeff får processuelt ophold i sagsbehandlingstiden.

Det drejer sig om en helt ligetil sag om ægtefællesammenføring. Det eneste lidt specielle i vores sag er at Jeff kun er 22 år gammel og derfor ikke opfylder alderskravet. Vi havde egentligt indstillet os på at tage ophold i Sverige, opnå familiesammenføring og opholdstilladelse der og så senere flytte tilbage til Danmark og gøre brug af EU-reglerne.

Men ved at læse på udlændingestyrelsens hjemmeside nyidanmark.dk bliver vi dog opmærksomme på at der er en anden mulighed. Der står:

"Ligeledes gælder der en særlig praksis i tilfælde, hvor hensynet til det danske samfunds interesse i at fastholde kvalificeret arbejdskraft taler for det. 24-års-kravet kan derfor fraviges, hvis ægtefællen i Danmark arbejder inden for et erhverv, som er på positivlisten.

Klikker man ind på det står der under betingelser:

Det er et krav, at ens job er opført på Positivlisten. Desuden skal man kunne fremvise en jobkontrakt eller et konkret jobtilbud, hvor løn og ansættelsesvilkår fremgår, og løn- og ansættelsesvilkår skal være sædvanlige efter danske forhold."

Det er således lige til højrebænet. Jeg er sygeplejerske, det er et af de erhverv der er på positivlisten og jeg har arbejdet 11 år som sygeplejerske her i landet under helt almindelige løn- og ansættelsesvilkår. Vi samler al den dokumentation der er brug for og udfylder ansøgningen fuldstændig efter reglerne.

Vi er på forhånd blevet informeret om at sagsbehandlingen kan tage op til tre måneder, så vi venter.

7. august sender Udlændingestyrelsen så et brev hvor de beder om yderligere oplysninger (eller, det er dateret 7. august men reelt postet ugen efter). De beder om "en kopi af din ægtefælles ansættelseskontrakt fra Rigshospitalet eller en arbejdsgivererklæring".

Vi undrer os over hvorfor de ønsker den. Vi har i maj indsendt ansættelseskontrakter fra mine to andre arbejdsgivere samt en erklæring om at ansættelseskontrakten fra Rigshospitalet var gået tabt og at vi derfor dokumenterede mine ansættelsesforhold ved at indsende 3 seneste lønsedler (fra alle tre arbejdsgivere) samt mine indkomstoplysninger (hvoraf arbejdstimer fremgår) fra skattemappen hos SKAT for de sidste 3 år. Dette blev accepteret af personen der modtog ansøgningen. Af dokumentationen fremgår tydeligt at jeg de sidste år har arbejdet i gennemsnit 65 timer per uge (hvis man regner med 45 arbejdsuger om året).

Vi har både telefonisk og på skrift bedt om at få at vide hvad udlændingestyrelsen skulle bruge den ekstra dokumentation til. Vi afventer fortsat svar, men som sagen udvikler sig kan vi jo regne det ud.

Vi venter 3 måneder til, indtil vi nu har fået en afgørelse. Brevet er skrevet den 13.11, men først postet den 16.11 som B-post så vi er heldige at modtage den "allerede" 18.11. Her står at Jeff har fået afslag på ansøgningen og skal være udrejst af landet 9 dage senere den 27.11.

I Begrundelsen kan vi læse:

"Det forhold at din ægtefælle er beskæftiget indenfor et erhverv omfattet af Positivlisten, idet han er sygeplejerske, kan ikke føre til en ændret vurdering.

Vi har herved lagt vægt på, at din ægtefælle er ansat som vikar, at han er ansat som vikar i 3 forskellige bureauer og han dermed ikke er ansat i en fuldtidsbeskæftigelse i hans primære job på Rigshospitalet.

Vi bemærker i den forbindelse, at det af din ægtefælles ansættelseskontrakt med firmaet ActiveCare A/S fremgår at din ægtefælle er ansat som sygeplejerskevikar på freelancebasis".

Udover at vi ikke forstår hvem der har udnævnt Rigshospitalet til min primære arbejdsgiver (jeg har i år arbejdet 766 timer der mod 1141 timer for Active Care) kan vi heller ikke se nogen form for sammenhæng mellem de regler der er informeret om på forhånd fra Udlændingestyrelsen og de regler som de tilsyneladende har truffet afgørelse efter.

Havde vi haft information om at min ansættelsesform som vikar ville udgøre et problem havde jeg naturligvis bare taget mig en fastansættelse.

Vi kontakter Udlændingestyrelsens borgerservice for at få denne misforståelse rettet. Det menneske vi taler med kan heller ikke finde nogen god forklaring på det,

og hun arrangerer at få en sagsbehandler til at ringe os op ved at sende det det kaldes en bagvags-mail. Vi får information om at det betyder at de er forpligtede til at ringe os op indenfor 24 timer. Det gør de dog ikke, men efter ret mange rykkere fra os bliver vi ringet op 48 timer senere.

Det er den sagsbehandler der har skrevet vores afslag der ringer. Hun oplyser dog at afgørelsen er truffet af hendes kontorchef, men hende får vi ikke lov at tale med.

Jeg redegør for at vi mener at der er begået en sagsbehandlingsfejl ved at man enten har opfundet et krav til mine ansættelsesforhold på egen hånd eller at man har haft en regel på området man har forsømt at informere om, hverken før ansøgningen eller senere da det bliver afgørende for sagen.

Hun oplyser at de i mangel af praksis på området har anvendt en praksis fra Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering. Jeg spørger om jeg var forpligtet til at søge information hos denne anden styrelse, og om jeg evt. også skulle have spurgt Søfartsstyrelsen til råd - eller om jeg kunne forvente at udlændingestyrelsen havde informationspligten i denne sag. Sagsbehandleren beklager at hun ikke kan gøre mere, for de har truffet en afgørelse, men at vi kan klage til Udlændingenævnet.

Hun afslører også at Udlændingestyrelsen er spændte på afgørelsen fordi dette ikke er afprøvet i deres regi før, og at de vil rette deres praksis ind efter Udlændingenævnets afgørelse.

Vores sag bliver altså en prøvesag fordi det åbenbart er den eneste måde styrelse og nævn kan afklare praksis. Som udgangspunkt en ære, hvis ikke det lige var fordi det betyder at min mand bliver sendt ud af landet.

Vi har anket sagen til Udlændingenævnet i torsdags den 19.11 per telefon. Vi søger også om opsættende virkning på udrejsefristen, men får at vide at det i praksis kun gives hvis ansøgeren er for syg eller skrøbelig til at kunne rejse. Fredag talte vi med dem igen, der beklagede de at de ikke kunne træffe nogen afgørelse fordi de endnu ikke havde modtaget sagens akter fra Udlændingestyrelsen. Vi fik at vide at de naturligvis ville ekspedere ansøgning om opsættende virkning hurtigst muligt, og forventeligt mandag.

Mandag hører vi ingenting, og da jeg ringer i dag tirsdag er beskeden "prøv at ringe i morgen". Vi spørger om de i det mindste har modtaget akterne fra Udlændingestyrelsen, men nu er det ikke længere muligt at give os "den slags oplysninger".

Vi har talt med rigtig mange ansatte i både Udlændingestyrelsen og Udlændingenævnet de sidste dage. De fleste er meget venlige og har været på det samme kommunikationskursus hvor de har lært at sige "jeg kan godt høre hvad du siger og jeg forstår din frustration".

Ud over at skrinlægge enhver bekymring om de ansatte i udlændingemyndighedernes hørelse hjælper det os ikke specielt meget, og vi har derfor i frustration forsøgt at mobilisere pressen i sagen.

Spørgsmål og appel:

Udlændinge-, Integrations- og Boligministeriet skriver følgende om deres informationspligt på deres egen hjemmeside:

Den nye offentlighedslovs §17 forpligter en forvaltningsmyndighed til på sin hjemmeside at give borgerne information om sin virksomhed samt til at fastsætte retningslinjer vedrørende denne pligt. Formålet er at gøre det lettere for offentligheden at orientere sig om relevante spørgsmål, der vedrører den pågældende myndighed, for at bidrage til øget åbenhed i forvaltningen og dermed understøtte lovens offentlighedsprincip.

Vores indhold på hjemmesiden uibm.dk vil indeholde:

Information om ministeriets og styrelsernes ansvarsområder og opgaveportefølje: *Overblik over regler og praksisser på de vigtigste områder, vejledning om korrekt fremgangsmåde og henvisning til evt. selvbetjeningsløsninger, henvisning til de relevante love og regler mv.*

Jeg vil gerne høre udvalget om de vurderer at Udlændingestyrelsen har levet op til deres informationsforpligtelse.

Vi har allerede fået udsat vores sagsbehandlingstid med tre måneder fordi man forsøgte at skaffe dokumentation for at min ansættelse ikke lever op til et ikke eksisterende krav. Nu står Jeff til at skulle forlade landet og vente i månedsvis på at jurister og embedsmænd får rettet op på lov- og sagsbehandlingssjusk. Mener udvalgets medlemmer at det er god forvaltningsskik?

Hvis ikke vil vi på det kraftigste appellere til at udvalget pålægger Udlændingenævnet at meddele os opsættende virkning på udrejsefristen og Udlændingestyrelsen at omgøre deres fejlagtige afgørelse så hurtigt som overhovedet muligt – eller hvordan forretningsgangen er.

PS:

Jeg kan tilføje at jeg 2. november i år har accepteret et tilbud om en fast stilling i Københavns Kommunes hjemmepleje. Jeg starter dog først til 1.januar da jeg først skal færdiggøre mit vikariat samme sted. Denne information kunne naturligvis have været tilgængelig for udlændingestyrelsen hvis de havde haft nogen som helst form for kommunikation med os i hele forløbet.

Vi har i hele ansøgningsforløbet henvendt os skriftligt til Udlændingestyrelsen via kontaktformularen som foreskrevet. Det har resulteret i 5 ens e-mails med ordlyden "Tak for din henvendelse. Du vil modtage et svar snarest muligt", men indtil videre intet andet.

Vi har på opfordring fra de ansatte i Udlændingestyrelsens Borgerservice klaget over sagsbehandlingen. 3 medarbejdere har uafhængigt af hinanden rådgivet os om at rette denne klage til Udlændingenævnet. Jeg kan oplyse om at det er forkert rådgivning, sagsbehandlingsklager skal rettes til Udlændinge-, Integrations- og Boligministeriet. Vores første klage fejlagtigt sendt til Udlændingenævnet er modtaget 2. September, de har fortsat ikke vendt tilbage – heller ikke blot for at orientere om at sende klagen til rette instans. Vores 2. sagsbehandlingsklage til ministeriet er modtaget 5. oktober, der afventer vi også fortsat svar.

